

úterý 3. listopadu 2015 / 4. číslo, 13. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

SPEKTAKULÁRNÍ SPEKTÁKL NA ŽEBŘIŘÁKU

KLÁŠTEREC JE UŽ PRO MĚ SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

ROZHOVOR S REŽISÉREM FRAŠKY O DUŠANOVĚ DUŠI JANEM HOLCEM

Honzo, ty jsi tu byl před dvěma roky se souborem DS Korek a hrou Kytice. Co je od té doby změnilo?

Změnilo se to, že tehdy byl DS Korek složený především ze studentů práv a divadelní spolek Spektákl, který sem přijel letos, jsou především studenti DAMU a JAMU.

Co se stalo s DS Korek?

Měli jsme ambice udělat ještě jedno představení, ale bohužel časové důvody to nedovolily. Přiznám se, že především moje závazky ve škole a závazky, které začaly se Spektáklem, nám nedopřály moc času. Navíc herci, kteří hráli tehdy v Kytici, už dostudovali a jsou roztroušeni po celé republice. Takže DS Korek se takto rozplynul.

Co se stalo s Kyticí?

Kytice udělala kolem dvaceti repríz a byla v Praze řádně odderniována.

Představíš nám spolek Spektákl?

Spektákl je nový soubor, který funguje rok a půl a je složený především ze studentů nebo čerstvých absolventů DAMU a JAMU, takže všichni jsou studenti vysokých uměleckých škol. Já jsem student, Jáchym, který hrál Dušana, je také ještě student a zbylí tři jsou čerství absolventi. Např. Daniela je rok po škole a je v angažmá v Chebu, Honzík je také v Chebu a Lukáš je v Ústí nad Labem.

Jak jste se dali dohromady, když jeden je z Brna a druhý z Prahy?

Fraška je náš první projekt. Já se s Lukášem, který je z JAMU, znám již ze střední školy a Daniela s Jáchymem jsou mí spolužáci. Takže jsem si je přitáhl, k tomu jsem si vzal Lukáše s Honzou, což jsou také spolužáci. Prvotní impulz pro nás byl udělat nějakou letní inscenaci a potřeba spolku vznikla z toho, že jsme to chtěli mít právně zaštiťené kvůli dotacím, grantům a smlouvám.

Jak vzniklo potulné představení Fraška o Dušanově duši?

To vzniklo speciálně. Já jsem dostal nabídku udělat inscenaci pro festival na Zlaté Koruně (festival pro studenty DAMU a jiné mladé umělce v Českém Krumlově, kterým je pro jejich hru vyhrazený celý víkend, pozn. red.). Sestavili jsme tým a zavřeli jsme se na 14 dnů na jihočeském statku, který jsme měli jen pro sebe. Celé dny a noci jsme trávili zkoušením. Společně jsme přinášeli nápady a takto kolektivně vznikla tato autorská komedie.

Jaký je osud této inscenace?

V současnosti má za sebou třicet repríz. Letos jsme s ní v létě kočovali po jižních Čechách, kde jsme za 16 dnů odehráli 19 představení, což bylo velmi náročné. Na základě toho jsme ale dostali nějaké nabídky na příští rok, takže už nyní plánujeme příští sezónu. Ta je bohužel velmi krátká, protože my

pokračování na druhé straně

Jak praví staré české přísloví: Neštěstí nechodí po horách, ale po žních. Přesně jako včera. Poprvé po dvanácti letech se naši diváci nedočkali scénky doprovodného programu. Jenže jak už to v životě lidském bývá, neštěstí hned vzápětí vystřídalo velké štěstí v podobě hravé, zábavné a vůbec povedené Frašky o Dušanově duši, při níž se diváci smáli, až se za břicha popadali. K naplnění tématu našich letošních žní jsme nemohli zvolit (ne)šťastnější kombinaci.

A platí to i v případě volby kmotra včerejšího představení, místostarosty Jana Losenického z Kadaně. Nutno ovšem přiznat, že to byla volba z nouze a omylu, když jsme v této pro město hektické době zavolali špatnému místostarostovi. Nešťastný telefonát se ovšem opět ukázal jako velké štěstí, neboť posílil vztahy mezi Kláštercem a Kadaní. A hlavně doufáme, že si Honza Losenický vzpomene a "omylem" zavolá, až bude potřebovat soubor na kadaňský Kadibřez. Předem děkujeme, pane místostarosto.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Omlouváme se Pavlu Cenkovi, který je Cenek a ne Křenek.

Láďa Kytka

Výborní byli, úplně úžasní. Já nechápu, jak někdo může být tak kreativní. Převleky, mluva, nápady, jak to všechno zařadit. To jak to za sebou rychle klapalo a nebyla tam žádná prodleva. Navíc, aby se to rýmovalo. Já jsem tohle ještě neviděl, bylo to výborné a mělo by to vyhrát.

Valérie Novotná

Hra byla úplně super, pobavilo mě to. Bylo to úžasné, všechny rekvizity, které používali, měli hezky sladěné. Pěkně zpívali, hráli, bylo to fakt skvělé, bez chybičky. Pěkný večer, moc se mi to líbilo.

Martina Kúsová

Představení bylo velice zajímavé. Potěšilo mě, že se snažili zapojit i diváky, přizpůsobili představení Klášterci, který se tam několikrát vyskytl. Bylo to zábavné, velice mě to překvapilo a potěšilo.

Honza Voříšek

Představení bylo skvělé, herci uměli výstižně vyjádřit situaci. Bylo to naprosto skvělé.

KLÁŠTEREC JE UŽ PRO MĚ SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

můžeme hrát Frašku tak od června do září, a to nám ještě navíc musí vyjít počasí. Takže uvidíme. Snad nám to ještě vydrží a snad to ještě pár roků budeme hrát.

Jak se scházíte?

Těžko. Právě proto musíme vše plánovat hodně dopředu, jinak termíny dost těžko sladíme. Herci mají primární závazky ve svých divadlech, a proto třeba nemůžeme vzít každou nabídku. Je pro nás tedy ideální právě léto, kdy nikdo z nás nemá divadelní závazky a můžeme tak na čtrnáct dní někam vyjet.

Říkal jsi, že účinkujete ve Švandově divadle.

My jsme dostali nabídku od ředitele divadla Daniela Hrbka, což je zároveň i můj vedoucí na DAMU. Po jedné klauzurní inscenaci (*typ vysokoškolské zkoušky, pozn. red.*), kterou tam stále hrajeme, nám nabídl, abychom tuhle inscenaci pravidelně hráli ve Studiu Švandova divadla. Na základě fungující spolupráce nám nabídl, abychom tam šli jako stálý soubor do rezidence a tím pádem tam máme v současnosti čtyři inscenace, které hrajeme pravidelně jednou měsíčně. Základ souboru tvoří jeden herecký ročník DAMU, který je nyní ve třetáku a se kterým spolupracuji. Bohužel v téhle dnešní sestavě se nám tam kvůli pracovním závazkům nepodařilo potkat, ale doufám, že snad příští léto by to mohlo opět vyjít.

Co jiného od Spektáklu můžeme vidět? Můžete vidět inscenaci Maryšo! Evo!

Dom!, která je složená ze dvou klasických textů českého realismu, a to Maryši a Gazdiny roby. Ta vznikla právě nejprve ve škole, postupně jsme ji dotáhli a přenesli do Švandáku. Pak máme hru Zmoudření Dona Quijota, která vznikla mimo školu a byla to druhá premiéra po Frašce. Dále máme Chaplinovy děti, což je nová autorská komedie, která měla premiéru před týdnem a poslední je

MIX@ŠEJKSPÍR, což je taková punková odnož Spektáklu. Hru režíroval Ondřej Pavelka a text připravila Eva Salzmannová, členka činohry Národního divadla.

Máte vlastního dramaturga?

Máme dramaturgy, se kterými se Spektáklem spolupracujeme, Davida Košťáka a Kamilu Krbcovou. Některé hry vznikají ze školních věcí, ale dramaturgie, kterou společně razíme, je taková, že hledáme tradiční texty a tradiční náměty, které se snažíme vyložit současnou a moderní interpretací. My fungujeme jako generační divadlo, takže ty věci vnímáme jako generační výpověď.

Ty máš kladný vztah ke klasickým textům, že?

Příznám se, že ano. Ať už jde o Maryšu nebo teď připravujeme od Strindberga Slečnu Julii. Všechno to jsou klasická dramata, ve kterých si ale hledáme naše téma, něco, co nás na tom vnitřně zajímá.

Když se vrátím zpátky ke Kytici, která byla plná krásných divadelních obrazů a prostředků, používáš tento způsob i u jiných svých her?

Já si myslím, že v podobném duchu se nese i Zmoudření Dona Quijota a ovlivněné jsou tím i další mé věci. Jde asi o moje vidění nebo způsob vyjadřování. Takže k té scénické básni se nejvíc přibližuje zmíněný Quijot, ale doufám, že ty věci už jsou třeba také trochu dál než Kytice (*smích*). Přeci jenom mám už kolem sebe herce a tvůrce s určitou zkušeností a Kytici beru jako své začátky.

Jaký je vůbec teď tvůj vztah k amatérům? Minulý rok jsem tě viděla na Jiráskově Hronově na semináři Světelný design.

Já jsem k divadlu přičichl už na střední škole, kdy jsem hrával v divadelním souboru ve Vsetíně. Tam jsem objevil přehlídky a Jiráskův Hronov. Tak mě to stále drží a vlastně ani moc nevnímám tu hranici mezi amatérským a profesionálním

divadlem. Já to beru tak, že my tady, ačkoliv už máme nějakou zkušenost, tak to pořád děláme na jakési dobrovolnické bázi. Jiráskův Hronov je ale pro mě srdeční záležitost. A teď už i Klášterec.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Já jsem spokojený velmi. My jsme to hráli po nějakých dvou měsících a já to mám s málokterou svou inscenací, že bych ji pokaždé mohl vidět, ale u této se pokaždé dívám a stále se těm gagům směji. Navíc v Klášterci byli výborní diváci a také příjemná akustika. Máme špatnou zkušenost z těch otevřených venkovních prostor. V září jsme hráli na Piazzetě Národního divadla, jezdily tam tramvaje, do toho tam chystal televizní štáb nějakou techniku a bylo vlastně hrozně těžké ten prostor uřvat. Ale tím, že tady byla příjemná akustika a lidé reagovali, tak to dopadlo dobře.

HODNĚ (NE)ŠTĚSTÍ DO MANŽELSTVÍ

Registrované partnerství dnes už není ničím neobvyklým a když do toho praští dva umělci volných mravů, je radost o to větší. Comingout se rozhodli na konci včerejšího večera ohlásit i naši zasloužilí členové Honza1 a Venca Š.

Vzhledem k tomu, jak se činili a jakou souhru předvedli při tradičním svatebním zvyku - úklidu rozbitého talíře - věříme, že partnerství to bude harmonické, dlouholeté (*tedy v rámci možností a rozpočtu našeho zdravotnictví*) a (ne)šťastné.

MAKEJTE NA ŠTĚSTÍ OPATRNĚ

Sáhnout si na kominíčka odjakživa přinášelo štěstí. Chci jen upozornit, že makat můžete pouze na Sašu a Michala. Pokud si oděv kominíka oblékne moje žena (*na snímku vzadu*), mohlo by se vám přihodit velký neštěstí!!! S pozdravem Nyklíček Miroslav.

AŤ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Květuše Hlaváčová

Já mám z toho všeho takovou ohromnou radost. Moc se mi to líbilo, zaujalo mě to. Já jsem něco takového čekala, protože jsem to už viděla ve Volyni a nezklamalo mě to. Prostě bylo to úžasné.

Tereza Beníšková

Líbilo se mi to strašně moc. Jsem opravdu nadšená. Líbilo se mi, jak herci hráli a zpívali, jak to bylo vystavěné. A jak Dušan cestoval po světě, to bylo dokonalé. A také se mi líbilo, že to nemělo ten očekávaný nudný happy end, ale že to dopadlo tak, jak to dopadlo.

Ondřej Beníšek

Mně se to strašně moc líbilo, bylo to působivé a srandovní, jak dokázal za hodinu procestovat celý svět. Opravdu se mi to líbilo a doporučuji to všem.

Milena Bilíková

Mě dnešní hra moc bavila. Byla to zase změna po

těch dvou těžkých hrách.

Obdivuji ty mladé lidi, kteří zahráli tak perfektní představení, že jsem se bavila celou dobu. Uteklo a mohlo to ještě pokračovat, jak to bylo dobré. Bylo to moc pěkné.

Daniel Beníšek

Moc se mi to líbilo, bylo to výborné. Hodně se mi líbilo, jak tam zpívali a hráli a mělo to suprový konec.

Radka Zadinová

Byli úžasní. Překvapili mě.

Kateřina Mokříšová

Já jsem se tak smála, až mě bolí břicho, takže se mi to líbilo.

Petr Beníšek

Hra byla výborná, výborně ji zahráli. Nemám jim co vytknout, bylo to vtipné.

ŽNOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

ZDENÍČKA A MÍRA NYKLÍČKOVI

ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA, JAKUB HRBEK

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ